

ning af drivhusgasser set i forhold til 21 pct.-målsætningen. Under de samme forudsætninger som i *Klima 2012*, bl.a. korrektion af basisåret 1990 for elimport og fastsættelse af en kvote for CO₂-udledningen fra elproduktionen efter 2003, som svarer til det hjemlige forbrug, viser fremskrivningen, at udledningen af drivhusgasser i perioden 2008-12 vil blive reduceret med 18,6 pct. i forhold til niveauet i 1990. Det vil sige ca. 2,4 pct. fra målopfyldelsen. Dette bekræfter og styrker regeringens vurdering i *Klima 2012* om, at der er etableret og vil kunne etableres virkemidler, som samlet sikrer, at 21 pct.-målsætningen for de 6 drivhusgasser i den første forpligtelsesperiode 2008-12 kan opfyldes, jf. afsnit 4.

Allerede på den femte partskonference (COP5) under Klimakonventionen i Bonn 1999 opfordrede EU alle parter til at ratificere Kyoto-protokollen hurtigst muligt efter COP6 med henblik på en ikrafttrædelse i 2002, 10-året for Verdenskonferencen om Miljø og Udvikling i Rio de Janeiro (UNCED). EU's miljøministre har i ministerrådet efterfølgende gentagne gange understreget dette mål og på rådsmødet i juni 2000 henstillet til medlemsstaterne at træffe de fornødne nationale foranstaltninger med henblik på ratifikation. Ministrene har senest i marts 2001 bekræftet målet om ikrafttrædelse af protokollen i 2002 samt understreget, at Europa-Kommissionens og medlemsstaternes forberedelser skal intensiveres, for at der kan handles hurtigst efter genoptagelsen af den sjette partskonference (COP6), der vil finde sted 16.-27. juli i år i Bonn, Tyskland.

Danmarks forberedelse til ratifikation af Kyoto-protokollen vil give et signal til omverdenen om, at Danmark støtter en proces, som sigter efter en snarlig udmøntning og ikrafttrædelse af Kyoto-protokollen. Danmark fastholder således sin rolle som aktiv bidragsyder til globalt lederskab på miljøområdet.

Den franske regering har allerede i juli 2000 fået samtykke fra det franske parlament til på Frankrigs vegne at ratificere protokollen. Derudover er den formelle proces indledt i Holland, Belgien og Luxembourg. De øvrige EU-lande har startet forberedelserne til ratifikationen, men den formelle procedure er endnu ikke iværksat. Europa-Kommissionen har ligeledes iværksat forberedelser, og et formelt forslag til procedure m.v. for EU's samlede ratifikation forventes fremlagt i efteråret 2001, jf. afsnit 8.

Som bl.a. tilkendegivet i følgebrevet af 29. marts 2000 ved fremsendelsen af *Klima 2012* til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og Energipolitiske Udvalg skal der i forbindelse med vedtagelsen af den retsakt, der er nødvendig for, at EU kan ratificere pro-

tokollen, tages stilling til det særlige spørgsmål om basisåret 1990, hvor Danmark havde en ekstraordinær stor elimport og dermed en lav CO₂-udledning.

Der har i årtier været tradition for en eludveksling mellem Norge, Sverige og Danmark. Dette er baggrunden for, at den danske nationale CO₂-målsætning om at reducere CO₂-emissionerne med 20 pct. i 2005 i forhold til 1988 er baseret på tal korrigeret for eludveksling. Korrektionen giver det bedste grundlag for en vurdering af CO₂-udledningen som følge af energiforbruget i Danmark og den energipolitiske indsats i relation hertil.

Ud fra samme betragtninger, som ligger til grund for den nationale CO₂-målsætning, har Danmark derfor i EU-regi understreget, at Danmarks forpligtelser skal fastlægges ud fra en korrigeret emission i 1990, hvilket også af Danmark er lagt til grund for det danske tilsagn i byrdefordelingsaftalen. Dette forhold blev skriftligt udtrykt i en dansk erklæring til Rådets mødeprotokol den 16. og 17. juni 1998, jf. byrdefordelingsaftalen vedlagt i bilag 2.

En reduktion på 21 pct. af et ukorrigeret basisår vil indebære en forpligtelse til yderligere at reducere med ca. 5 Mt CO₂, svarende til en forøgelse af Danmarks reduktionsforpligtelse med næsten en tredjedel. Set i forhold til EU's samlede reduktionsforpligtelse repræsenterer de 5 Mt CO₂ imidlertid kun 1,5 pct.

En forudsætning for Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen vil således være, at den danske position på passende vis tilgodeses i den retsakt, der danner grundlag for EU's ratifikation. Folketinget vil blive inddraget i forhandlingerne om retsaksen i overensstemmelse med de vedtagne procedurer for behandling af EU sager.

Der er bl.a. redegjort nærmere for denne problemstilling i *Klima 2012* samt over for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og Energipolitiske Udvalg i brev af 8. juni 1999 i forbindelse med opfølgningen på den fjerde partskonference (COP4).

I forbindelse med byrdefordelingen blev det ligeledes understreget fra dansk side, at en vedtagelse af fælles politikker og virkemidler i EU er nødvendig for at understøtte og forstærke den nationale indsats. Også disse forhold er udtrykt i den danske erklæring.

Temaet for den seneste og sjette partskonference (COP6) under Klimakonventionen i Haag i november 2000 var at opnå en aftale om den nærmere udmøntning af en række af protokollens bestemmelser, herunder om Kyoto-mekanismer, om CO₂-optag og om overholdelse. Hertil kom særlige spørgsmål om udviklingslandene og industrilandenes forpligtelser over for udviklingslandene efter selve Klimakonventionen.